

NÁZEV MATERIÁLU	Stanovisko k návrhu zastupitelstva hlavního města Prahy na vydání zákona, kterým se mění zákon č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon)
Č. J.	31/2026
DATUM ZPRACOVÁNÍ	21. 5. 2026
KONTAKTNÍ OSOBA	Antonín Heralecký
TELEFON	703 154 238
E-MAIL	aheralecky@spcr.cz

NESOUHLASNÉ STANOVISKO

Domníváme se, že navrhovaná úprava není vhodná, neboť zavádí do trhu velmi specifickou a v zásadě neopodstatněnou výjimku v rozporu s evropskou právní úpravou založenou na nediskriminačním přístupu k trhu a k síti. Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944 v čl. 15 chrání aktivní zákazníky před diskriminačními technickými a administrativními požadavky, v čl. 16 vyžaduje pro občanská energetická sdílení spravedlivá, přiměřená, transparentní a nediskriminační pravidla a v čl. 6 zakotvuje objektivní a nediskriminační přístup třetích osob k sítím. Na tuto koncepci navazuje směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1711, která v novém čl. 15a směrnice 2019/944 výslovně stanoví, že domácnosti, malé a střední podniky a veřejné subjekty mají mít právo účastnit se sdílení energie nediskriminačním způsobem. Evropské právo tedy podporuje zapojení veřejných subjektů do sdílení energie, nikoli však zavádění privilegovaného kapacitního režimu pro jednu kategorii účastníků trhu. S odkazem na rovný přístup pak mohou požadavek na rozšíření skupin sdílení logicky a oprávněně vznášet i další skupiny účastníků trhu, jako např. podniky, obchodní centra mající pobočky napříč ČR apod. Z odůvodnění navrhované úpravy není zřejmé, proč by měly mít samosprávné celky takové výsostné postavení v oblasti sdílení.

Jsme toho názoru, že návrh narušuje systematiku stávající právní úpravy, kdy sdílení lze v zásadě realizovat ve dvou různých režimech:

- Sdílení v rámci sdílení je určeno pro širší a komplexnější projekty. Pro tento režim energetický zákon již dnes připouští výrazně vyšší rozsah; podle čl. II bodu 9 zákona č. 469/2023 Sb. (Lex OZE II) může skupina sdílení mezi předávacími místy ve sdílení do 30. června 2026 zahrnovat až 1 000 registračních čísel předávacích míst, resp. tento limit bude platit i poté, a to podle aktuálně projednávaného návrhu novely vyhl. č. 408/2015 Sb., o Pravidlech trhu s elektřinou.
- Sdílení mimo sdílení je vnímáno jako sdílení aktivního zákazníka, který byl vždy v duchu zákona chápán jako malý výrobce energie, kterou chce sdílet v rámci rodiny, nebo malého okruhu odběratelů. 60 odběrných míst už toto pojetí nesplňuje. Navíc podotýkáme, že změna

filozofie, kdy se navrhuje 60 odběrných míst (namísto dosavadních předávacích míst), může představovat ještě výrazně vyšší navýšení počtu míst zapojených do sdílení oproti současnosti, když z definice jedno odběrné místo může mít několik předávacích míst (pro každou napěťovou hladinu samostatné místo pro hlavní napájení a zvláště pro záložní napájení). Předkladatel návrhu se k této koncepční změně limitu v odůvodnění návrhu nevyjadřuje a potřebu změnu filozofie přechodu z limitace ve vztahu k předávacímu místu na odběrné místo nijak neodůvodňuje.

Navrhovaná úprava výše popsanou dosavadní koncepcí narušuje, přičemž z předloženého návrhu není nijak zřejmá její nezbytnost. Argument potřeby širšího sdílení u větších obcí nebo měst nelze sám o sobě považovat za důvod ke změně režimu aktivního zákazníka. Pro rozsáhlejší projekty již právní řád poskytuje odpovídající nástroj v podobě energetického společenství (viz výše). Pokud předkladatel vnímá nějaké zásadní legislativní bariéry na straně samosprávných celků v samotném založení takového společenství, lze se zaměřit na jejich odstranění, nicméně v odůvodnění návrhu žádné takové konkrétní bariéry uvedeny nejsou, ani si jich nejsme vědomi z jiných zdrojů. Navrhovaná změna tak podle našeho názoru nesměřuje k odstranění mezery v právu nebo bariér pro vymezenou skupinu účastníků trhu s elektřinou, ale k obejití stávající systematiky.

Současně upozorňujeme, že pokud by s cílem odstranit diskriminaci bylo navrženo rozšíření sdílení v pozici aktivního zákazníka v plném rozsahu (nejen jako výjimka pro samosprávné celky), povede takový krok v zásadě k eliminaci zájmu o účast ve společenství a k útlumu komunitní energetiky. V této souvislosti lze pak vnímat rizika v širokém sdílení mimo komunitu, kdy energetický zákon nijak neupravuje ochranu zákazníků při sdílení (vycházejí přitom z původní filozofie sdílení v rámci malého okruhu osob).

Návrh, tak jak je předložen, rovněž nijak nezohledňuje potřebné praktické souvislosti – např. jakým způsobem by mělo být pak stanovené pravidlo pro výjimku ověřováno, resp. dokládáno vůči Elektroenergetickému datovému centru (dále jen „EDC“).

Návrh navíc nebere v úvahu významné provozní, technické a finanční dopady na straně EDC. Zvýšení limitu by neznamenal pouze změnu jednoho zákonného parametru, ale vyvolalo by zásahy do provozních postupů, validačních pravidel, webových rozhraní a návazných procesů EDC. Ty jsou stanoveny vyhláškou č. 401/2010 Sb., která určuje obsahové náležitosti řádu datového centra v oblasti registrace skupin sdílení a přiřazování registračních čísel předávacích míst, a vyhláškou č. 408/2015 Sb., o Pravidlech trhu s elektřinou, která podrobně upravuje registrační procesy, validace a důvody odmítnutí.

Z technického hlediska proto nelze změnu redukovat na prosté přenastavení jednoho parametru. Bylo by nutné ověřit dopady do výkonnosti systému EDC, do časů zpracování, do kapacity výpočetních a datových procesů, do termínů předávání dat a do celkové úrovně poskytované služby. Teprve na základě detailní dopadové analýzy by bylo možné odpovědně posoudit, zda je taková změna nejen

věcně potřebná, ale také provozně a technicky realizovatelná, případně od kdy, a zda je z pohledu datového centra, provozovatelů sítí a navazujících tržních procesů akceptovatelná.

Navíc i v takovém případě bude žádoucí pečlivě posoudit účinnost případné změny. Není vhodné zavádět dočasné nebo mezistupňové rozšíření limitů v situaci, kdy cílové uspořádání trhu s elektřinou pro sdílení energie, agregaci a flexibilitu má být realizováno v pozdějším legislativním horizontu. Takový postup by mohl vést k dalším přechodným zásahům do procesů, ke zdvojování implementačních nákladů a ke zbytečnému zvyšování regulatorní i provozní nestability.

Návrh zákona přitom nepředkládá dopadovou analýzu, která by prokázala nezbytnost zásahů do procesů pro samosprávné celky, obzvlášť za situace, kdy pro větší projekty existuje systémové řešení v podobě energetických společenství.

Ani alternativa spočívající v obecném zvýšení limitu pro všechny aktivní zákazníky by však nebyla přijatelná bez předchozí komplexní dopadové analýzy a bez odpovědného nastavení účinnosti ve vazbě na cílové uspořádání trhu s elektřinou pro sdílení energie, agregaci a flexibilitu, které je aktuálně připravováno jak na legislativní, tak na provozní úrovni, v souladu s evropskou legislativou, zejména se směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944, směrnicí Evropského parlamentu a Rady (EU) 2024/1711 a prováděcím nařízením Komise (EU) 2023/1162.

Současně je nezbytné upozornit, že pokud by i přes výše uvedené výhrady byla úprava nadále na úrovni zákona prosazována, s ohledem na potřebné úpravy systému Elektroenergetického datového centra nelze požadované zajistit k termínu 1. ledna 2027.

Doporučujeme proto konstatovat, že návrh je nesystémový, diskriminační vůči ostatním aktivním zákazníkům, není dostatečně věcně ani ekonomicky odůvodněn a pro zajištění požadovaného cíle předkládaného záměru je v praxi zaveden funkční režim energetických společenství, a jako celek jej odmítnout.